

MEZIGENERAČNÍ SETKÁVÁNÍ PROPOJUJE

generace po celý rok

Ve většině domovů pro seniory vzniká přirozené propojování generací, které má v dnešní uspěchané době mimořádnou hodnotu. Také v DZR „Petrklíč“ klienti pravidelně tráví čas s dětmi z mateřské školy, žáky ze základní školy i se studenty plzeňských středních škol. Společná setkávání probíhají během celého roku a přináší nejen zábavu, ale i hlubší porozumění mezi mladými a staršími. Program je pestrý a přizpůsobený všem věkovým skupinám.

Velmi srdečná jsou setkání s nejmenšími dětmi z 90. MŠ. Společně s našimi klienty hrají stolní hry, skládají nejrůznější skládačky, tvoří společná výtvarná díla, zpívají a povídají si. Oblíbenou každoroční událostí je také karneval, kdy školkové děti přicházejí v kostýmech a připravují si vlastní program s písničkami a tanečky. Do mezigeneračních aktivit se zapojují i samotní naši klienti. Aby se dětem co nejvíce přiblížili, připravili si například divadelní představení v podobě bajky o Lvu a myši. S využitím vyrobených rekvizit nacvičili vtipné vystoupení, které sklidilo u dětí velký úspěch. Děti na oplátku přinášejí do domova energii, radost a svou spontánností obohacují běžný život našich klientů.

Náš Domov již tradičně v období masopustu navštěvují žáci z blízké 1. ZŠ. Více jak 300 žáků v nejrozmanitějších maskách prochází v dlouhém masopustním průvodu naší zahradou a během své halasné taškařice zapojují všechny přítomné klienty.

Mezi další oblíbené aktivity patří pohybové hry, které pomáhají organizovat studenti z „Akademie hotelnictví a cestovního ruchu“ a také se již tradičně velmi úspěšně podílejí na mikulášské nadílce v našem Domově.

Skvěle funguje spolupráce s pedagogy a studenty ze „Střední odborné školy obchodu, užitého umění a designu,“ se kterými pořádáme společné výlety na hrady a zámky, které nabízejí prostor pro sdílení zážitků mimo prostředí Domova. Nechybí ani tradiční společné činnosti, jako je velikonoční zdobení vajíček, při kterém si účastníci předávají své nápady a během tvoření spolu úzce spolupracují. Z této střední školy do našeho Domova pravidelně dochází pět studentek, které se věnují dobrovolnictví v rámci programu DofE (Cena vévody z Edinburgu), jedná se o mezinárodní vzdělávací program pro studenty a jeho cílem je podpořit osobní rozvoj

A JAKÉ TO JE V DZR PETRKLÍČ?

mladých lidí a naučit je vytrvalosti, zodpovědnosti a motivovat je k aktivnímu životu.

Díky tomuto projektu vzniklo přátelství pana Josefa a studentky Kristýny. Pan Josef se na každou její návštěvu upřímně těší. Pokaždé pro ni připraví kafičko a už dopředu přemýšlí, jak společně strávený čas co nejlépe prožijí. Pan Josef tráví s Kristýnou čas především v rozhovorech, které jsou pro oba velmi obohacující. Vypráví jí o svém dřívějším životě a o tom, jak se žilo v době jeho mládí a přibližuje jí zkušenosti, které by jinak jen těžko poznala z učebnic. Spojuje je také společná láska k Šumavě, odkud Kristýna pochází. Pan Josef na toto téma rád navazuje a vzpomíná na chvíle strávené v přírodě. Velmi rád vypráví i o své vášni pro cestování a sdílí své prožitky ze zahraničních cest. Kristýně přibližuje místa, která navštívil a zážitky, které si z různých koutů světa přivezl. Jejich setkání tak nejsou jen milým povídáním, ale i skutečným předáváním zkušeností a příběhů, které propojují dvě generace a dávají jejich společnému času hlubší rozměr.

Jak velký význam mají mezigenerační setkávání, ukazuje i příběh paní Aleny, také klientky DZR „Petrklíč“. Během jedné ze společných akcí - velikonočního zdobení vajíček, se paní Alena seznámila se studentkou Magdalenou ze „Střední odborné školy obchodu, užitého umění a designu“. Už při prvním setkání si byly velmi blízké a rychle zjistily, že mají mnoho společného. Spojila je především láska k divadlu a obdiv k hereckým legendám, mezi nimiž nechybí ani Audrey Hepburn. Právě sdílené kulturní zájmy se staly základem jejich nově vznikajícího přátelství. Jejich rozhovory o divadle, filmech i hereckých osobnostech plynuly naprosto přirozeně, jako by se znaly už dlouhá léta. Toto vzájemné souznění nezůstalo jen u jednoho setkání. Magdalena začala paní Alenu pravidelně navštěvovat i mimo společné akce a jejich vztah se tak dále prohlubuje. Příběh paní Aleny a Magdaleny krásně ukazuje, že společná setkávání mohou obohatit obě strany a věk nemusí být překážkou, ale naopak mostem k novým vztahům.

Společně strávený čas dvou generací obohacuje všechny zúčastněné, umožňuje vzniknout novým přátelstvím a připomíná, jak důležité je být spolu, a právě takové okamžiky dávají celému projektu hluboký smysl.

Šárka Bartošková
Pracovník pro výchovnou nepedagogickou činnost
DZR „Petrklíč“